मवृगातां प्रातःसवने पयस्यां सैनयोरेषाच्युता वरवृता ह्येनयोस्त-
द्यदस्यै विमत्तमिव तदस्यै समृत्धं विमत्तमिव हि तौ तया निर-
कुरुतां ॥ २२ ॥

देवानां वै सवनानि नाध्रियंत. त एतान्पुरोळाशानपश्यंस्तानन्नु
सवनं निरवपन्त्सवनानां धृत्यै ततो वै तानि तेषामध्रियंत. तद्यदनु
सवनं पुरोळाशा निरुप्यंते सवनानामेव धृत्यै, तथा हि तानि तेषा-
मध्रियंत· पुरो वा एतान् देवा अक्रत यत्पुरोळाशास्तत्पुरोळाशानां
पुरोळाशत्वं. तदाहुरनु सवनं पुरोळाशान्निर्वपेदष्टाकपालं प्रातः-
सवन, एकादशकपालं माध्यंदिने सवने, द्वादशकपालं तृतीयसवने.
तथा हि सवनानां रूपं तथा छंदसामिति तत्तन्नादृत्यमैंद्रा वा एते
सर्वे निरुप्यंते यदनु सवनं पुरोळाशास्तस्मात्तानेकादशकपालानेव
निर्वपेत्. तदाहुर्यतो घृतेनानक्तं स्यात्ततः पुरोळाशस्य प्राश्नीयात्सोम-
पीथस्य गुप्त्यै घृतेन हि वज्रेणेंद्रो वृत्रमहन्निति तत्तन्नादृत्यं· हविर्वा
एतद्यदुत्पूतं सोमपीथो वा एष यदुत्पूतं. तस्मात्तस्य यत एव कुतश्च
प्राश्नीयात्सर्वतो वा एता स्वधा यजमानमुपक्षरंति यदेतानि हवीं-
ष्याज्यं धानाः करंभः परिवापः पुरोळाशः पयस्येति. सर्वत एवैनं
स्वधा उपक्षरंति य एवं वेद ॥ २३ ॥

यो वै यज्ञं हविष्पंक्तिं वेद हविष्पंक्तिना यज्ञेन राध्नोति. धानाः
करंभः परिवापः पुरोळाशः पयस्येत्येष वै यज्ञो हविष्पंक्तिर्हविष्पंक्ति-
ना यज्ञेन राध्नोति य एवं वेद. यो वै यज्ञमक्षरपंक्तिं वेदाक्षरपंक्तिना
यज्ञेन राध्नोति· सुमत्पद्वग्द इत्येष वै यज्ञो ऽक्षरपंक्तिरक्षरपंक्तिना
यज्ञेन राध्नोति य एवं वेद. यो वै यज्ञं नराशंसपंक्तिं वेद नराशं-
सपंक्तिना यज्ञेन राध्नोति. द्विनाराशंसं प्रातःसवनं द्विनाराशंसं
माध्यंदिनं सवनं सकृन्नाराशंसं तृतीयसवनमेष वै यज्ञो नराशंस-
पंक्तिर्नराशंसपंक्तिना यज्ञेन राध्नोति य एवं वेद. यो वै यज्ञं सवन-